

Giới thiệu Tiểu Hà Bạng

Thể loại: Thuần cổ đại, 1vs1, manh sủng, sắc

Rating: 19+

Số chương: 8c+2pn

Edit và beta: Haruka.Me0

Truyện kể về nữ chính là một Hà Bạng (*) ngọc ngách ở dưới nước lại bị tướng quân uy vũ từng chút từng chút một ăn sạch sẽ.

()Hà bạng có nghĩa là con trai sông*

Nữ chính là một con trai sông mềm nhuyễn, đơn thuần, nam chính là đại tướng quân thô kệch, rắn rỏi.

Nữ chính là trai sông ngàn năm thành tinh, vô tình bị bán vào phủ tướng quân.

Trước khi bị cho vào nồi, nàng biến hình thành người rồi bỏ chạy, trốn sao không trốn, lại bò lên giường tướng quân.

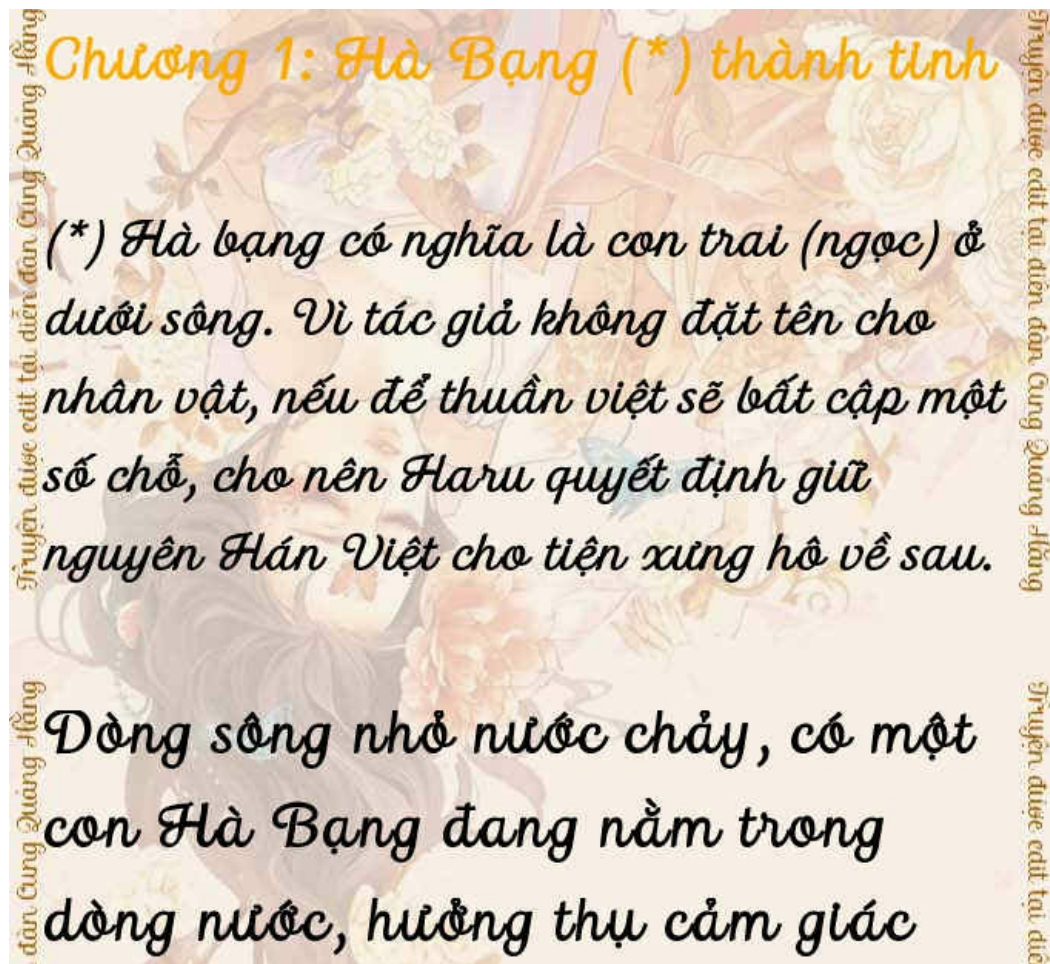
Tướng quân đã lâu không được ăn thịt, nhìn thấy Hà Bạng thơm ngon như vậy, tất nhiên là ăn phải ăn nàng sạch sành sanh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Hà Bạng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Hà Bạng thành tinh

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

được làn nước cọ rửa, thỉnh thoảng còn mở vỏ, vươn đầu ra ngoài, dính vào tảng đá nhỏ nhằm chống lại sức chảy của dòng sông.

Nó dùng hết sức mình bám lấy tảng đá để không bị dòng nước cuốn đi. Hà Bạng lấy đó làm thú vui, cứ như thế vui vẻ vô cùng.

Có lẽ là trời rủ lòng thương, cũng có thể vì đã hấp thu tinh hoa đất trời, hay có lẽ đơn giản chỉ là gặp phải vận phân chố...

Tóm lại, nó cứ không lo không nghĩ sống hơn một ngàn năm nay, tự nhiên thành tinh, mà chính bản thân nó cũng không biết, vẫn cứ như cũ nằm chơi trên dòng sông, không đi hưởng thụ cho biết thế nào là “nhân sinh” tốt đẹp. Đúng

vậy, Hà Bạng không biết mình có thể biến thành người.

Hà Bạng nhờ ngây thơ vô tội tiếp tục ở yên trong lòng sông chờ vận mệnh duy nhất của mình, đó chính là bị con người nhặt được đem làm mỹ thực. Hôm nay, cuối cùng ngày đó cũng đã đến.

Sức chảy của dòng sông không sánh bằng sức của nó, không thể tách nó ra khỏi tảng đá, nhưng mà con người vừa mới nhẹ nhàng dùng sức, nó và tảng đá đã phải chia lìa, nó sợ đến mức rút thân vào trong vỏ, khép chặt mình.

– Ô kìa, đây là con trai sông sao? Sao lại có con lớn như vậy nhỉ? — Một nông phụ nhìn con trai to bằng cả bàn tay của mình, kinh ngạc kêu lên.

“Haha, bản Bạng đây sao có thể so sánh với những con trai sông bình thường kia được!”

Hà Bạng nghe nông phụ kia nói vậy thì đắc ý, nghĩ: “Thế nào, sợ rồi sao? Sợ rồi thì mau thả bản Bạng trở lại sông đi!”

Những nó thật quá ngây thơ. Nông phụ kia nói xong, liền ném nó vào trong rọ.

“Ui! Á! Oạch!” Nó rơi xuống thân những con trai sông bình thường khác, đau nhức khiến nó tức giận: “Đè chết các người!!” Nó phản kích, lợi dụng thân vỏ to lớn của mình.

Hà Bạng rất dễ thích nghi trong

nhiều hoàn cảnh, nằm trong rọ mà cũng có thể tự tạo niềm vui cho mình, không hề biết rằng mình sắp bị đem đi nấu.

Trong chợ kẻ đến người đi, tiếng rao hàng thay nhau vang lên không dứt.

– Mau đến xem nào, trai sông to bằng bàn tay đây, sáng nay vừa mới mò được, tươi ngon vô cùng!

Một người đi đường nghe thế tiến đến, ngay sau đó nhiều người vây lấy quây hàng náo nhiệt xem Hà Bạng.

– Đại tỷ, con trai này khép chặt vô như vậy, chắc là chết rồi nhỉ? —

Một người hỏi.

“Ai? Ai nói ta chết, ta chính là

lão trai ngàn năm đó! Ta đây
trường thọ, dám rửa ta à!!” Nổ
mở vỏ trai ra, lấy khí thế nhanh
như chớp, nhổ một bãi bọt vào
người nọ, “Ha ha! Người còn dám
nói ta không!!”

Người nọ quệt quệt mặt, nông phụ
cười nói:

– Thấy chưa, còn sống, còn sống
đó.

Đột nhiên đám người bên ngoài
tách ra nhường đường, một tiểu
bình mặc áo giáp đi đến trước
quầy hàng, hứng thú nhìn con Hà
Bạng to bằng bàn tay.

– Ôi, vị quân gia này, trai sông
thượng hạng đó, ngài mua về làm
cho tướng quân ăn, đảm bảo đại

Đây chính là tiểu binh phụ trách chuyện mua thực phẩm cho phủ tướng quân, ngày nào hấn cũng ra chợ, nông phụ nhận ra hấn ngay.

“Phải! bản Bạng thật sự đại bổ!”
— Hà Bạng cũng đồng ý lời khen của nông phụ dành cho nó.

Tiểu binh kia vốn đang tìm mua trai sông, nghe nông phụ này nói vậy, hấn vui vẻ rút hầu bao, mua hết số trai sông kia.

Tại trù phòng phủ tướng quân, đầu bếp nhanh tay đảo lật cái chảo to, âm thanh va chạm của kim loại và vỏ trai vang lên lách cách, trong không trung bay lên từng đợt từng nhóm vỏ trai xác trai, tất cả đều đã há miệng hết.

Còn con Hà Bạng to lớn kia thì
một mình nằm trong một tô sũ,
run lấy bầy:

“Má ơi, kế tiếp chính là bản Bạng
rồi. Không được, lửa lớn như vậy,
nhất định sẽ chết!” Nhìn thấy
thảm cảnh của đồng loại, cuối
cùng nó cũng cảm nhận được nguy
cơ đang đến, bắt đầu mưu cầu
bảo toàn tính mạng.

“Không được, bản Bạng phải
trốn!”

Tham vọng muốn sống vô cùng
mãnh liệt, thân Hà Bạng bỗng
nhiên tràn đầy năng lượng, kinh
mạch như được đả thông. Thân thể
bên trong vô dãn căng phồng, chen
ra ngoài vỏ. Không đúng... nó...

sao nó trở nên béo ra vậy...?

Hà Bạng nghe được một tiếng vang thật lớn... Bùm! Cái vỏ bể nát.

Thiếu chút là nó trào nước mắt.
Nhà của nó! Vỏ bảo hộ của nó?!

Nó cúi đầu nhìn cái vỏ bể nát của mình, nước mắt bắt đầu rơi tí tách.

Chờ chút, đôi tay người này là của ai vậy? Nó vừa nghĩ vừa nắm cử động tay, “ngôi nhà” bị phá tan va trúng nó, rất đau đó... ủa ủa, đây hình như là tay của nó! Nó hóa thân thành người!

Hà Bạng lập tức quăng việc mình bị thương ra sau đầu, nghĩ đến trời cũng giúp mình, bèn nhanh chóng bỏ chạy. Nó vừa cất bước

liền nghe có tiếng chân vang đến,
lập tức trốn ra khỏi nhà bếp.

Đầu bếp vừa làm xong một đĩa
trai ngon lành, chuẩn bị xử lý con
Hà Bạng to lớn kia thành món
ngon cho tướng quân, nhưng nhìn
lại thì chỉ thấy cái tô rỗng.

— Kẻ nào? Kẻ nào trộm con trai
sông của ta rồi hả? — Hấn vừa
hô to vừa chạy khỏi phòng bếp.

Hà Bạng trần truồng nghe đại trù
quát lên, sợ hãi nấp vào bụi cây,
co thân thành một khối thịt nhỏ.

Nó cảm thán. Nhân sinh sao rộng
lớn quá vậy, không có chỗ để trốn
là sao! Chân nó đau quá, không có
vỏ làm sao sống đây?

Đại trù nóng vội, hai mắt nhìn
thẳng phía trước, cũng không phát

hiện ra Hà Bạng. Hà Bạng chạy đại trù khuất bóng, thân thể trần truồng tiếp tục đứng dậy, chạy xa khỏi phòng bếp.

Nó quẹo trái quẹo phải, chạy mãi trên con đường ngoằn ngoèo, cuối cùng cũng nhìn thấy nước. Dòng nước trong xanh, sóng nước dập dềnh, nơi này chính là ao sen trong phủ tướng quân. Nhưng bây giờ đã qua mùa sen nở, mặt hồ trong vắng lặng. Hà Bạng nhìn thấy nước như gặp được người thân, ùm một cái nhảy xuống hồ.

- Ôi ôi, lạnh chết mất!!!

Hà Bạng thò cái đầu ra khỏi mặt nước, toàn thân gai ốc nổi cả lên, lập tức nhảy lên bờ. Dù sao bây giờ cũng đang mang hình dạng con người, không thể thích ứng với

nước dễ dàng như lúc còn là Hà Bạng.

Gió đầu thu thổi qua, nó rung mình một cái.

- Lạnh chết bản Bạng rồi!

Nó nhớ cái vỏ của nó, muốn tìm một nơi nào đó để tránh gió, vừa lúc ngẩng đầu thấy một cánh cửa, nó liền tiến đến, đẩy vào, rồi khép lại. Quả nhiên không còn gió nữa, bốn phía đều là tường, rất tốt.

Hà Bạng đi dạo từ từ ở trong phòng, thấy cái bàn, ghế dựa, ngăn tủ nhưng không biết chúng dùng để làm gì, nó chỉ mới biến thành người, có chút bản năng của con người, bị lạnh sẽ tìm chỗ ấm áp. Nó lập tức tìm được nơi ấm áp

dành cho mình: giường!

Kéo cái chăn lên, nó chui vào, trùm kín từ đầu đến chân, không để phần da thịt nào lộ ra ngoài, giống như xem cái chăn là vỏ của nó vậy.

Thân thể lạnh lẽo nhanh chóng ấm dần lên, thật là thoát mái mà. Rồi nó nhắm mắt ngủ khi nào không hay.

Còn bên ngoài kia, đại trù đã hoàn toàn đánh mất con trai sông bất phàm dùng để dâng cho tướng quân. Chẳng qua, mất thì mất.

Cũng may chưa báo cho tướng quân biết thực đơn tối nay, đại trù đành phải làm món khác. Tướng quân đại nhân vốn không phải là người quá kén chọn, dù sao cũng

đã chịu khổ nhiều năm ngoài biên cương, hôm nay vừa mới trở về kinh thành, nên cũng không yêu cầu làm những món ăn cầu kì phức tạp gì.

Ăn cơm xong, tướng quân từ thư phòng trở về phòng mình nghỉ ngơi.

Vốn nằm trên giường gỗ nhiều năm, bây giờ ngồi trên chiếc giường mềm mại hẳn không khỏi cảm thấy có chút không quen.

Lúc này, chăn trên giường bung tán loạn, chính giữa còn phồng lên một khối căng tròn khả nghi...

Tướng quân nghĩ: không thể nào có chuyện hạ nhân không dọn dẹp phòng ốc của mình được. Chẳng lẽ là trộm??

Hắn đưa tay an an vào khoi tron
kia. Hình như là lưng của một
người. Nhưng có ăn trộm nào ngu
ngốc đến mức trốn ở dưới chần
không?

Tướng quân lại nghĩ: Không phải
ăn trộm đâu, hẳn là tổng quản
tìm cho hắn một nữ nhân để giải
tỏa sinh lý.

Giải thích như vậy là hợp lý nhất.
Cũng đúng lúc, đã hai ba tháng
rồi hắn chưa chạm vào nữ nhân
nào.

Hắn kéo chần lên, một thân thể
trắng ngần hiện ra trước mắt. Bởi
vì nữ nhân này nằm sắp người,
đầu gối lên cánh tay của mình,
nên hai khối thịt căng phồng ở
mông lộ ra độ cong thật đẹp, khe
hở chính giữa như chờ hắn đến

thăm dò. Mà tư thế này vừa vặn
có thể xâm nhập từ phía sau,
khiến hắn không khỏi cảm khái, tư
thế quái dị này thật đã gọi lên dục
vọng của hắn.

Tướng quân vốn không phải là
người ôn nhu, nữ nhân tổng quản
tìm đến hắn là phải có kinh
nghiệm và nhiều kĩ xảo. Thế nên
hắn không nghĩ nhiều, bỏ qua màn
dạo đầu, trút bỏ xiêm y xong, bàn
tay to liền chụp lên khối thịt căng.
Quả nhiên non mềm đủ để người
ta bắn ra.

Chương 2: Không rõ thân phận

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Chương 2: Không rõ thân phận

Thịt Hà Bạng non mềm, lực hút quá chặt. Tuy rằng tướng quân đã cố gắng nhẫn nhịn, nhưng vẫn ra sớm hơn bình thường nửa canh giờ. Hắn vẫn chưa thỏa mãn, liền cử thế chôn gậy thịt trong huyết không chịu ra. Gậy thịt đã mềm nhũn cử thế chặn ngay miệng huyết, hưởng thụ sự bao bọc dễ chịu.

Tướng quân bắt lấy hông của Hà Bạng, xoay người nàng quay lại đối diện với mình, nơi liên kết giữa hai người bọn họ vẫn không rời nhau.

Hà Bạng khóc nhiều đến mức mắt và sống mũi đều hồng hồng, trông giống

như một con thỏ. Hắn cúi đầu hôn lên
mũi của nàng, lại trở mình cho nàng
nằm trên, dựa vào lồng ngực mình.

Hà Bạng tỉnh táo lại từ trong cơn
cao trào, phát hiện mình vẫn chưa bị
chấn, còn sống, chỉ là toàn thân không
còn chút sức nào, liền an phận dựa
vào lồng ngực ấm áp kia, ngay cả chỗ
kín đang nóng hừng hực cũng không
để tâm nữa.

- Nàng tên là gì? — Tướng quân khẽ
vuốt ve nơi hông nàng, cử chỉ thân
mật.

Thật khó mới có thể hưởng thụ được
thời khắc dễ chịu này, vậy mà tướng
quân lại nói nhiều như vậy, Hà Bạng
thấy phiền, nhưng nàng vẫn trả lời
hắn:

- Bản Bạng không có tên.

- Không có tên? Vậy xưng bản Bạng là sao?

- Bạng chính là con trai đó, chẳng phải các người vẫn hay gọi vậy sao?

Hà Bạng đột nhiên chống tay lên

ngực tướng quân, nâng nửa người trên lên, muốn nhìn cho rõ mặt mũi cái người phiền phức này. Nhân tiện khiến gậy thịt của hắn trượt ra ngoài một chút, cảm thấy dễ chịu hơn nhiều.

Nàng nhìn hắn. Mày kiếm, mắt xếch, đuôi mắt hơi vểnh lên, sống mũi cao thẳng, môi rất mỏng, cả gương mặt trông vô cùng cương nghị, không hề phiền toái như những gì hắn thể hiện.

Nhìn xong, nàng lại nằm xuống.

—=|||

Truyện được edit tại Cung Quảng Hằng

cungquanghang.com

edit tại Cung Quảng Hằng

Truyện được edit tại Cung Quảng Hằng

— Các người? Mọi người vẫn gọi
nàng là Bạng à? — Giọng nói trầm
ám của tướng quân truyền từ lồng
ngực vào tai nàng, nhồn nhột.

Truyện được edit tại Cung Quảng Hằng

Truyện được edit tại Cung Quảng Hằng

— Phải phải phải, đừng nói nữa được
không. — Nàng mệt chết rồi đó, chỉ
muốn nghỉ ngơi thôi.

Truyện được edit tại Cung Quảng Hằng

cungquanghang.com

Truyện được edit tại Cung Quảng Hằng

Tướng quân nhìn thấy nàng nhắm
mắt, biết là nàng mệt mỏi, liền không
hỏi nữa.

Truyện được edit tại Cung Quảng Hằng

Truyện được edit tại Cung Quảng Hằng

Nhưng buổi tối tha cho nàng, không
có nghĩa là sáng hôm sau hẳn sẽ tiếp
tục bỏ qua. Nghỉ ngơi một đêm, tướng
quân vô cùng dồi dào tinh lực, sáng
sớm vừa thức dậy, gậy thịt chôn trong
hoa huyết mềm mại của nàng lại
bừng bừng hưng phấn, hẳn muốn
trước khi vào cung làm thêm lần nữa.

cungquanghang.com

Truyện được edit tại Cung Quảng Hằng

Hắn xoay người đè nàng ở dưới thân, tách chân của nàng ra treo ngang hông mình. Hoa huyết của nàng vẫn ướt át như trước, trải qua một đêm bị hắn mở rộng, giờ đã hết sức thông thuận.

Nàng vẫn mút rất chặt, theo động tác ra vào của hắn, thịt non màu hồng bám sát trên gậy thịt bị mang ra đưa vào, trông dâm mị vô cùng.

Tướng quân nhìn đỏ mắt, từng phát va vào càng mạnh, nhiều lần muốn đẩy quy đầu vào thật sâu trong miệng nhỏ, mở căng nó ra.

Hà Bạng bị va chạm như thế làm tỉnh giấc, nàng mở mắt, cúi xuống thì thấy trước ngực mình có một đầu người, nơi đó truyền đến cảm giác tê dại.

Tướng quân cắn cắn nụ hoa trước ngực của Hà Bạng, vừa đúng lúc bị nàng nhìn thấy, nàng cho rằng tướng quân lại muốn ăn thịt nàng, liền hét âm lên. Tiếng kêu kia như tiếng thét người đi đêm gặp ma.

May mà tướng quân từng chinh chiến
sa trường nhiều năm, không trường
hợp nào là chưa từng trải qua, nếu
không nhất định sẽ bị tiếng thét kinh
hồn này của nàng làm cho mềm nhũn
tay chân.

- Đừng ăn ta! Hu hu. — Hà Bạng cầu xin.

Hắn buông bầu ngực nàng ra, nụ hoa nhỏ dính nước bọt, sáng bóng.

- Ngon như thế sao không cho ta ăn?

— Nói xong, hắn cúi đầu cạ mũi

mình vào cắn cổ mảnh khảnh của nàng, giống như nàng rất thơm ngon.

— Đại gia, ta không thể ăn, người thả ta, ta tìm đồ ăn ngon cho người... —

Hà Bạng nhìn chằm chằm miệng của tướng quân, chỉ sợ hấn há miệng ra ăn nàng.

— Đại gia? — Tướng quân như mây, xứng hô kiểu gì vậy? — Gọi ta là tướng quân.

— Tướng quân. — Hà Bạng ngoan ngoan.

— Ủ, nàng tìm đồ ăn gì cho ta. —

Thời niên thiếu sống trong hoàng cung, chưa có sơn hào hải vị nào mà hấn chưa từng thưởng thức qua, hấn thật sự muốn nghe xem liệu còn món ngon nào hấn chưa ăn.

– Toàn bộ thức ăn ngon trên sông ta đều cho ngài. — Hà Bạng “sinh hoạt” tại trên sông, trên sông có “món ngon” gì nàng biết rõ nhất.

Trên sông? Thật biết đùa. Tướng quân cười cười:

– Nhưng bây giờ ta chỉ muốn ăn nàng

– Huhu huhu. — Vừa nghe câu này, Hà Bạng lập tức khóc lên.

Tướng quân dùng miệng mình ngăn tiếng khóc của nàng. Lần này, hần thuận lợi vươn đầu lưỡi vào trong miệng nàng gây sóng gió, hấp thu mật dịch. Tần suất côn thịt ra vào dưới thân không thua gì tần suất đầu lưỡi hần quấy phá trong khoang miệng nàng, khiến hai cái miệng đều giàn giụa nước, nước ở miệng dưới vấy lên

bụng nàng, khiến lông hấn ướt đầm.

Hắn đưa tay sờ chỗ hai người giao hợp, tay hấn dính đầy chất nhờn, xung quanh miệng huyết nơi bị va chạm sùl ra bọt.

– Bộ tè dầm hay sao vậy? Phía trên nước mắt đầy mặt, bên dưới nước cũng chảy quá chùng này?

Tay dính chất dịch của hấn mò lên một bên bầu ngực nàng, cùl người ngậm lấy bên kia.

– Hu hu hu. — Hà Bạng khóc lên khi thấy hấn lại cắn mình.

– Ra nước nhiều thế này, ta bổ sung lại cho nàng một chút.

Nói xong, Tướng quân buông lỏng

hắn chế “tiến tấ” tình dịch cho nàng

đến em, đẹp là như vậy này.

- Đừng khóc, ta phải vào cung một chuyến, nàng ở đây nghỉ ngơi đi.

Tướng quân mặc y phục, Hà Bạng như trước nằm ở trên giường khóc lóc. Cho đến khi tướng quân rời khỏi, Hà Bạng cũng khóc mệt, dần chìm vào giấc ngủ.

Tỳ nữ thấy tướng quân đi ra, liền vào quét dọn phòng.

Mở toang những cánh cửa và cửa sổ ra, để cho bầu không khí đậm mị tan bớt đi. Tỳ nữ ôm khăn trải giường sạch đến đổi, vén màn giường lên thì thấy một nữ nhân nằm trên đó, vẫn chưa chịu đi.

- Cô nương, tỉnh dậy, đến lúc phải đi rồi.

Hà Bạng bị đánh thức, khó chịu, xoay người ngủ tiếp.

– Cô nương, nếu phòng này không được thu dọn sạch sẽ, nô tỳ sẽ bị tổng quản trách phạt, xin cô nương đừng làm khó nô tỳ.

Hà Bạng mặc kệ nàng ta sống hay chết, giờ nàng hận chết loài người.

Nàng bất động, tỳ nữ đành phải quỳ xuống cầu xin nàng.

Vừa lúc tổng quản đem thuốc ngừa thai đến, bắt gặp một màn quỳ lạy này, liền phát tay cho tỳ nữ lui xuống. Tướng quân đã dặn dò hẩn, để cô nương này nghỉ ngơi trong phòng.

– Cô nương, quần áo để ở đầu giường, canh đặt lên bàn, nên uống lúc còn nóng. — Nói xong tổng quản

cũng lui ra ngoài.

Trong phòng cuối cùng yên tĩnh, Hà

rất nhiều người, nhưng trước giờ chưa
từng thấy ai có đôi mắt tinh khiết đến
thế.

Lòng dạ tướng quân rối bời. Cuối
cùng hắn quyết định thăm dò một
phen.

Tướng quân ngây người trong thư
phòng suốt buổi trưa, Hà Bạng
không hề đến tìm hắn. Đến giờ cơm
chiều, Hà Bạng vẫn như trước ăn
uống ngon lành, giống như đây là
vị khách nàng hứng thú nhất trên đời vậy.

Hắn thấy nàng ngốn thức ăn đến hai
má phình to, bèn nghiêm giọng:

— Không được ăn nữa!

- Nhưng được ăn như:

Hà Bạng nghe thấy liền choáng váng.

Có chuyện không cho nàng ăn nhiều nữa sao!!

Tướng quân quan sát thấy trong nháy mắt, vai của nàng rũ xuống, hẳn xác định được ăn là việc quan trọng nhất đối với Bạng nhi, không phải giả bộ.

Hà Bạng nuốt thức ăn xuống miệng:

- Tại sao chứ? Ta còn đói mà.

- Còn đói thì tiếp tục ăn đi.

Tướng quân buông đũa, thấy Hà Bạng đang ảm ức trong nháy mắt lại sung sướng. Thật không nói nên lời, nàng đã chịu đói bao lâu rồi vậy?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Hà Bạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Nước nấu Hà Bạng

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Sau đó hần rút ngón tay ra, nhẹ nâng
mông tròn của nàng lên, nhắm vào dục
vọng của mình, lập tức đẩy vào nơi sâu
nhất.

Đau!!! Quả nhiên cảm giác chết vì bị nấu
rất thống khổ. Nàng cúi đầu nhìn làn da
bị nước ấm làm ửng đỏ... Bản Bạng sắp
chín rồi, da thịt đã biến sắc.

Nàng không còn giãy giụa nữa, để mặc

tướng quân ra ra vào vào, khiến sóng nước đập dầm văng tung tóe khắp nơi.

Tướng quân thấy dáng vẻ nhu thuận của nàng, trong lòng mừng rỡ, hai tay bao lấy bầu ngực đầy đặn của nàng, tùy ý xoa nắn. Tuy chúng không quá lớn, nhưng lại non mềm như đậu hủ, còn trơn bóng như nhót, khẽ đụng vào thì không muốn buông ra nữa.

Trai sông thở hổn hển, chỉ cảm thấy hơi nước bốc lên khiến mình không thở nổi:

- Ôi... ôi... mẹ ơi... bản Bạng... sắp chín... chín mất...

Tướng quân nghe nàng nói, cảm thấy kì lạ, động tác chậm lại hỏi nàng:

- Chín? Chín cái gì mà chín?

- Nấu chín... A... không đúng! Vì sao người... cũng ở trong nồi?

Lúc này Hà Bạng mới kịp phản ứng, phía sau lưng là tướng quân đang quấn lấu

Sau cùng là tướng quân cười cười với nàng, hấn và nàng cùng nhau trong nồi. Nhưng mà sao người kia cũng tự nấu chính mình luôn vậy?

– Nồi? – Tướng quân cười to. – Bạng nhi, nàng so sánh vậy cũng hay đấy!

Dựa vào những lời này của nàng, tướng quân có thể khẳng định nàng hoàn toàn vô hại, có thể ví thùng nước như cái nồi, liệu có ai đủ ngây thơ để giả bộ như vậy.

Tướng quân đè nàng lên thành thùng gỗ, nâng chân của nàng để trên đùi mình, làm cho trọng lực của nàng hoàn toàn dựa vào cơn thịt của mình, như vậy mới ra vào càng sâu, hấn cảm thấy lúc cắm vào gậy thịt của mình hoàn toàn lút cán.

Tay của Hà Bạng bám lấy vành thùng,

Miệng tướng quân âu yếm một bên ngực tròn, một tay quấn lấy viên châu nhỏ nơi hoa huyệt, xoa nắn.

Hà Bạng kêu càng lúc càng to, thủy dịch

phun ra từ cổ tử cung, tưới trên quy đầu, vách thịt xoắn chặt, cao trào cực hạn tiết thân.

Hắn bị hoa huyết xoắn chặt, nhìn không được chôn tiểu đệ của mình thật sâu vào trong, bắn ra tinh hoa.

Lần này được làm đến thỏa thích, ngay cả tướng quân cũng thở hổn hển.

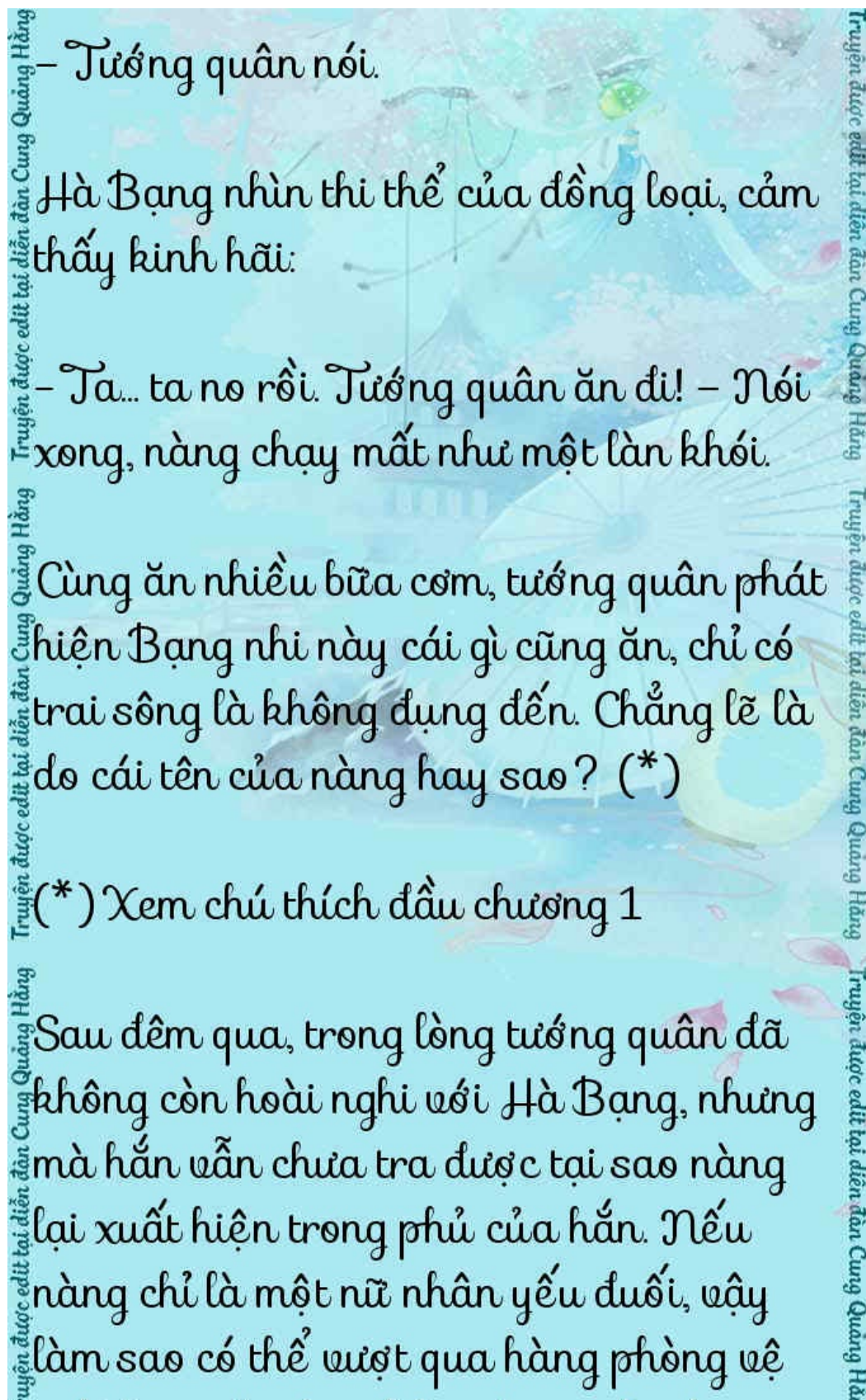
Thật lâu sau hắn mới đứng dậy, đổi vị trí của hai người. Cũng không biết làm sao mà nghiện luôn rồi, sau khi thỏa mãn cũng không muốn rút chính mình ra khỏi hang động tiêu hồn kia.

Ngoài phòng có hạ nhân vào thu dọn thùng nước, tướng quân ngồi dậy kéo màn che xuống, che phủ một cảnh xuân quang trên giường.

Chương 4: Hà Bạng đi học

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

nghiêm ngặt của phủ tướng quân được cơ chứ?

Tướng quân mời một ma ma dạy cho Hà Bạng những kiến thức hằng ngày, vì ngay cả cách ăn, ngủ, nghỉ của nàng cũng có vấn đề.

Ma ma nghiêm khắc lắm!!

Không biết dùng dũa? Đánh!

Ăn nói thô tục? Đánh!

Thậm chí nàng xưng “Bản Bạng” cũng bị đánh!

Hễ một chút là đánh! Đánh đến bàn tay nàng xưng cả lên, hai mắt cũng khóc đến sưng húp. Làm người sao khó như vậy? Tuy rằng không bị làm thịt nhưng nổi đau da thịt không được miễn trừ gì cả.

Hà Bạng mặc một chiếc áo mỏng, run lẩy bẩy. Trước mặt nàng bây giờ là xấp y

phục đã được xếp ngay ngắn.

Giọng nói của ma ma the the:

- Cuối cùng cũng xếp đúng rồi. Phần kế tiếp, mặc bộ y phục này trong vòng nửa nén hương.

Hà Bạng không ngừng nhìn nén hương đang dần tàn. Trong lòng cảm thấy gấp

bắn. Miệng Hà Bạng khô khốc:

- Nước... ta muốn nước.

Tướng quân cầm bình trà trên đầu giường, ngửa đầu uống, sau đó cúi người mớm cho nàng.

Hà Bạng há miệng nhỏ uống, đầu lưỡi không ngừng liếm láp khóe môi tướng quân, để nước theo đầu lưỡi đi xuống làm dịu cổ họng. Tướng quân bị động tác của nàng châm ngòi, nhất thời không khống chế được, cắm vào cổ tử cung, tiểu Hà Bạng tức khắc bị sặc nước, ho đến choáng

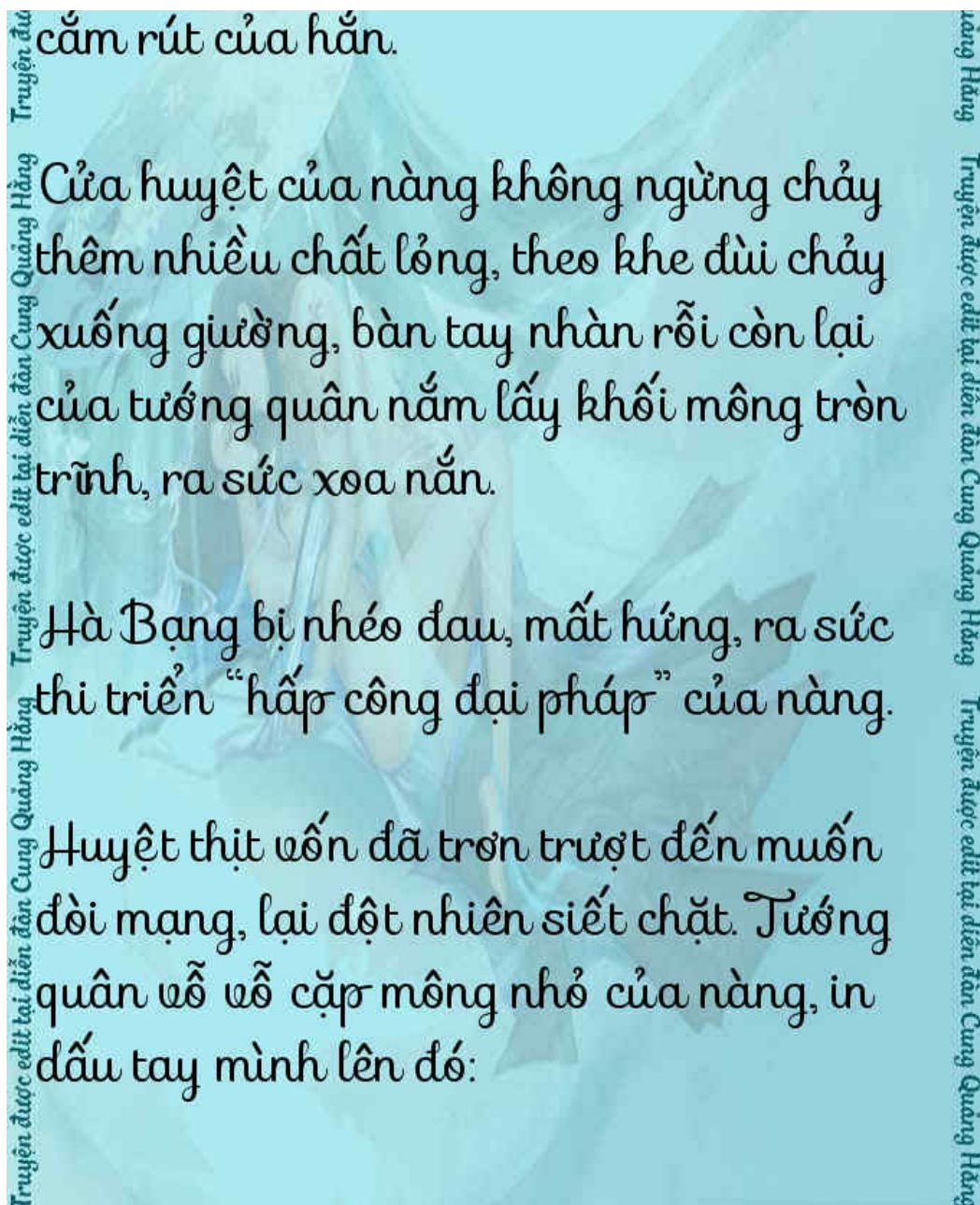
ương.

Tướng quân nuốt hết nước trong miệng, dùng động tác dưới thân vỗ lưng cho Hà Bạng thuận khí. Nhưng kéo một sợi tóc động cả toàn thân, cổ họng Hà Bạng ho khan, kéo theo tiểu huyết cũng theo tần suất ấy mà co thắt lại, xoắn chặt đến mức trán của tướng quân nổi gân xanh.

Hà Bạng không ho nữa, tướng quân lại tiếp tục ra vào không sâu như trước. Chân của nàng bị gấp lên, dè ép bộ ngực, hoa huyết được yêu thương đến đỏ tươi hướng lên trên, tướng quân lại từ trên cắm xuống, nhiều lần hòa nhập đến lút cán. Nàng muốn giãy chân kháng nghị, lại bị một tay tướng quân áp chế, nàng muốn hét lên, lại khiến động tác va chạm nàng mãnh liệt hơn.

- Tướng quân... tướng quân... bụng...

Tướng quân đang phát cuồng kia nào có để ý đến bụng nàng, trong mắt hắn bây giờ chỉ có hoa huyết hồng diễm cùng với mảnh thịt non bị mang ra theo động tác

cắm rút của hắn.

Cửa huyết của nàng không ngừng chảy thêm nhiều chất lỏng, theo khe đùi chảy xuống giường, bàn tay nhàn rỗi còn lại của tướng quân nắm lấy khối mộng tròn trĩnh, ra sức xoa nắn.

Hà Bạng bị nhéo đau, mất hứng, ra sức thi triển “hấp công đại pháp” của nàng.

Huyết thịt vốn đã trơn trượt đến muốn đòi mạng, lại đột nhiên siết chặt. Tướng quân vỗ vỗ cặp mộng nhỏ của nàng, in dấu tay mình lên đó:

- Đừng hút... thả lỏng...

Hà Bạng nghe hắn mới lạ. nàng vẫn cứ siết chặt, cho rằng làm thế tướng quân sẽ biết nàng ghê gớm thế nào.

Kết quả... Đương nhiên là nàng bị giáo huấn đến thật sự thâm.

Dưới thân Hà Bạng bị phun đầy dịch trắng, tay nàng siết chặt chần trên giường, làm người thật sự rất mệt mỏi, nàng muốn mình vẫn là một con trai sống dưới sông như trước, như vậy thì tốt biết bao.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Hà Bạng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Lộ rõ chân tướng

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Tướng quân lục lại mọi thứ về Hà Bạng

trong trí nhớ, cuối cùng nhớ ra, ngay mà Hà Bạng xuất hiện cũng vô duyên vô cớ giống như ngày nàng biến mất vậy. Chẳng lẽ Bạng nhi là từ trời giáng xuống? Chẳng lẽ Bạng nhi không phải là người?

Tướng quân càng nghĩ càng thấy mình vô vấn, ngay cả mình cũng không thể tin được. Hắn bưng rượu trong tay, uống một hơi cạn sạch.

Một ngày trôi qua, tướng quân một đêm không ngủ được.

Sáng hôm sau, một binh lính đến chỗ giặt giũ, nhìn thấy con trai trong chậu, liền la lên.

- Ủa, đây không phải là con trai của đầu bếp lần trước bị trộm mất hay sao? Sao giờ nó lại ở đây? Người dám lấy trộm nó?!

Người nói là binh lính mua con trai sông trắng muốt hôm nọ, vì vậy mới hắn nhanh chóng nhận ra con trai đặc biệt này.

Hà Bạng nghe thấy tiếng nói, lập tức nhìn về phía hắn. Trông quen thật, nàng đã gặp hắn ở đâu rồi ta?

Tỷ nữ buông quần áo trong tay ra, còn chưa kịp lau tay đã quỳ xuống kêu lên:

– Oan cho nô tỳ...

– Cái gì mà oan cho người, chẳng lẽ con trai này mọc chân đi đến đây sao? Chỗ này cách nhà bếp rất xa ...

– Là nô tỳ nhật được, thật sự là nhật được!

– Tỷ nữ vội vàng nói rõ.

– Nhật? Nhật được ở phòng bếp?

– Không không! Là nô tỳ nhật được nó trên giường của tướng quân, xin ngài tin nô tỳ.

– Tỷ nữ kia đập đầu.

Tiểu binh sờ cằm:

– Đưa con trai này cho ta, ta sẽ không tố giác người.

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

- Ngài cứ lấy đi ạ.

Hà Bạng đột nhiên có dự cảm chẳng lành.

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

đánh một phát lên chiếc mông đầy đặn của Hà Bạng.

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

- Ái da, chàng làm gì vậy? ! - Hà Bạng trừng tướng quân.

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Tướng quân lại đánh nàng thêm một cái, kết tội nàng:

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

- Ăn nói bậy bạ!!

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

- Ui ui ui!! Bản Bạng nói bậy hồi nào. Ta liều mạng với chàng!!

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Nói xong, Hà Bạng lập tức bổ nhào trên người tướng quân, há miệng cắn.

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Hôm qua nàng ăn cua, phát hiện rằng mình bây giờ rất chắc chắn, có thể cắn nát xác cua, vốn khi làm trai sông, nàng chỉ có thể bị con cua kẹp nát.

ing

Hà Bạng căn một cái ngay cằm tướng quân, tướng quân thò tay nắm cằm của nàng, nhanh chóng thay đổi hai người vị trí, gắt gao áp chế nàng.

– Xem ra, gần đây là ta quá sủng ái nàng rồi.

Hà Bạng nghe răng trợn mắt, tướng quân cúi xuống, cắn xé môi nàng, đau đến nỗi Hà Bạng kêu oai oái.

Đợi đến khi tướng quân rời khỏi, Hà Bạng nhanh chóng lau môi sưng đỏ của mình, nước mắt lả chả nhìn hắn, lại không biết ánh mắt này khơi gợi thú dục của nam nhân đến mức nào.

– Bạng nhi... ta muốn ăn nàng. – Tướng quân khàn giọng nói.

Hà Bạng lại không hiểu ý, mặt nàng khờ ra. Làm sao ăn nàng chứ? Chẳng phải người không thể nấu được sao?

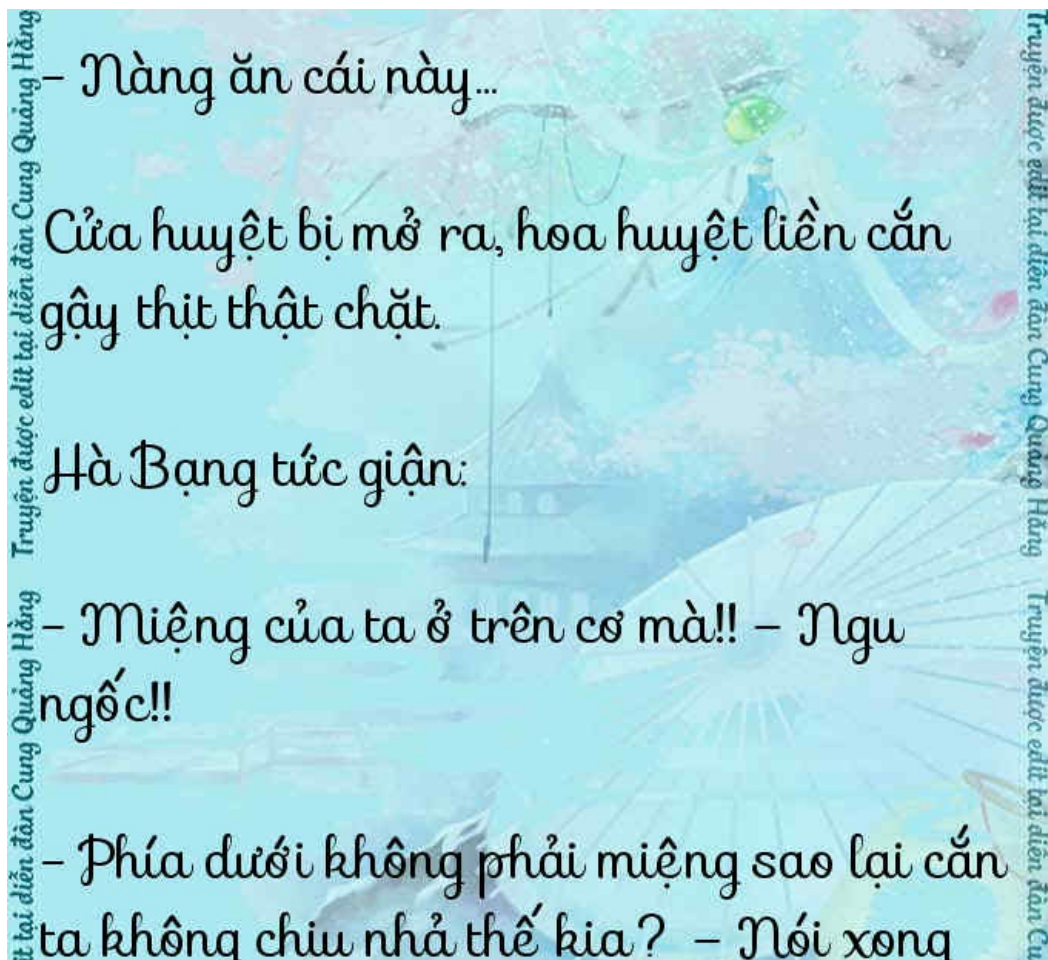

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Hà Bạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Hoạt động “ăn” thịt người

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

– Nàng ăn cái này...

Cửa huyết bị mở ra, hoa huyết liền cắn
gây thịt thật chặt.

Hà Bạng tức giận:

– Miệng của ta ở trên cơ mà!! – Ngu
ngốc!!

– Phía dưới không phải miệng sao lại cắn
ta không chịu nhả thế kia? – Nói xong

hắn rút một đoạn ra, để cho Hà Bạng nhìn thấy thịt non bị lôi từ trong huyết ra bám chặt vào gậy thịt tím đỏ của hắn không buông.

Hà Bạng nhìn, bất giác co rút huyết, không còn lời nào để nói.

- Nó còn biết mút ta nữa. - Tướng quân cảm nhận được lực hút của hoa huyết, cũng không xem nữa, động eo đâm vào trong.

- Ừm... - Hà Bạng không chịu, khóc om sòm. - Ta không muốn... gậy gộc! Ta muốn ăn...

Tướng quân hưởng thụ miệng nhỏ bên dưới của Hà Bạng, nghe nàng kêu la inh ỏi, đành thỏa hiệp.

- Thôi được, vậy thì cho cái miệng trên của nàng ăn chút gì đã.

Hắn phủ lên môi Hà Bạng, đưa đầu lưỡi vào trong khoang miệng nàng, xem như điểm tâm dứt nàng ăn. Tâm trí Hà Bạng

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

nhánh chóng bị dời sang “đồ ăn”, nàng và tướng quân cùng quẩn lấy lưỡi nhau, từng nhịp nhảy múa.

Hạ thân tướng quân chặt chẽ lay động, giống như đang trêu đùa với cái miệng nhỏ tham ăn đầy nước kia, nhét đầy vào lại rút ra, không cho nó kẹp chặt.

Âm thanh “Bạch bạch bạch” truyền từ chỗ giao hợp đến tai, nghe như tiếng miệng đang nhóp nhép ăn ngon lành. Cuối cùng, khi đã chơi đùa đủ, gậy thịt kia nhồi đầy hoa huyết, sau đó rót tràn chất dịch trắng đục.

Hà Bạng thở phò phò, gậy gộc chết tiệt, lại ức hiếp nàng.

Hà Bạng khó khăn động đầu lưỡi liếm qua liếm lại trên quy đầu bóng loáng, vô tình lướt qua lỗ nhỏ trên đỉnh, cảm thấy có chút dịch chảy ra. Vị không ngon tí nào.

Tướng quân nuốt một ngụm nước bọt, áp

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

chế khát vọng muốn thắng lưng đâm vào miệng nàng. Không phải hấn sợ hàm răng của nàng, mà là cái miệng kia quá nhỏ, chỉ e hấn dùng sức một chút, sẽ tuột ra khỏi miệng của nàng. Đành nhẩn nhin để nàng chậm rãi liếm mút mình, liếm đến toàn lưng hấn tê rần rần.

Hấn cầm tay nhỏ dính nước bọt của nàng, dạy nàng xoa nắn túi thịt bên dưới. Hà Bạng tự hỏi nàng đang làm gì vậy nè? Xoa bóp chăm sóc cho cây gậy chết tiệt này ư? Lẽ nào lại như vậy!!! Nàng hối hận!!

Mãi một lúc sau, tay Hà Bạng tê rần, miệng ngậm đầy dịch trắng. Mùi vị thật nuốt không trôi.

Tướng quân nhẹ nhàng nói:

- Nuốt xuống đi.

Bởi vì Hà Bạng làm chuyện xấu bị nắm thóp, đành nhắm mắt nuốt vào.

Khôna tê. Ừ thể xác và tinh thần tướng

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

quân khoan khoái, không nhớ hỏi vì sao Hà Bạng lại cần hẳn. Nếu không nàng xong đời rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Hà Bạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 7: Tiểu Hà Bạng say rượu

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

nhau.

Hà Bạng dùng cơm tối xong ngồi trên bàn ăn vặt, hai tay chống trên mặt bàn, ngẩng đầu ngắm trăng. Trong tay tướng quân là một bầu rượu, hẳn uống rượu một mình.

Loại rượu này có thể uống từng chút, cũng có thể uống cạn một hơi. Đêm nay trăng rất sáng, tướng quân lựa chọn nhâm nhi rượu trước màn đêm đẹp dễ này. Ánh mắt Hà Bạng chuyển từ ánh trăng sang người tướng quân, nhìn tướng quân thỉnh thoảng bưng ly rượu lên uống một ngụm, mùi rượu nhàn nhạt bay đến mũi nàng, khiến nàng... thèm!

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

- Tướng quân, ta cũng muốn uống.

Tướng quân nhìn vẻ mặt thèm thuồng của nàng, cũng không nghĩ nhiều, vô cùng vui vẻ đưa ly rượu đã được rót đầy đến trước mặt nàng.

Đời nào Hà Bạng biết nhâm nhi rượu như tướng quân. Nàng vừa cầm lấy ly liền uống ực một lần cạn sạch, khi rượu xuống hết cổ họng nàng mới cảm nhận được vị cay nồng của nó. Nàng thấy mùi vị này cũng không tệ, lại tự mình rót một ly, lần này nàng uống chậm một chút, uống thành hai ngụm.

Rượu ngấm vào cơ thể, toàn thân Hà Bạng dần nóng lên. Các dây thần kinh hưng phấn như bị thiêu đốt. Nàng uống một ly rồi lại một ly, tướng quân cũng không ngăn cản, để mặc nàng muốn uống bao nhiêu tùy thích. Hiếm khi có được phong hoa tuyết nguyệt, nay được rượu trợ hứng tất nhiên phải hưởng thụ.

Một bầu rượu hai người chia nhau uống. Tất nhiên là Hà Bạng say bí tử. Nàng lão

đảo bước về cửa phòng, kết quả đụng đầu vào tường.

- Hức... - Hà Bạng xoa xoa cái trán đau nhói của mình, trượt từ tường ngồi xuống đất.

Tướng quân nhìn chân nàng chệch choạng, lắc đầu bước đến ôm nàng dậy, đá văng cửa phòng bước vào trong. Còn chưa đi được hai bước, tướng quân cảm thấy có một lực kéo ngược không cho hắn bước tiếp.

lên phía trước, phá vỡ tầng tầng lớp lớp vòng vây, thẳng vào hoa tâm.

- Aa....

Hà Bạng bị va vào “nằm” ở trên cửa, bầu ngực chà lên khung gỗ điêu khắc của cánh cửa, may là có y phục giảm ma sát, nếu không chắc là hình điêu khắc kia sẽ in hết lên bầu ngực của nàng.

- Đừng đâm chọc ta nữa!! - Hà Bạng kêu

oang oang lên.

Nàng đúng là không hiểu chuyện. Gậy
thịt đã vào trong huyết lý nào lại chịu bất
động. Gậy thịt cú thể ma sát trong huyết,
nhưng không đụng cổ tử cung. Xoay trái
hay xoay phải đều là do Hà Bạng vặn
vẹo. Nàng chỉ bị giữ chặt hai chân, còn
mông nhỏ vẫn tự do, khi bị tướng quân va
vào, nàng theo bản năng xoay mông
nghênh đón.

Hà Bạng say rượu nên vô cùng hưng
phấn, kêu “ừm ừm ah ah” rất thoải mái,
khiến cho tướng quân cảm thấy cực kì
thành tựu.

– Bạng nhi, lúc này nàng gọi nó là cái gì?
Gậy gộc sao? – Gậy thịt của tướng quân
nặng nề ma sát qua một điểm gồ lên.

Toàn thân Hà Bạng run lên, thịt non lập
tức siết lại:

– Đừng... đừng đụng chỗ... á!!

- Tôi cho nàng biết, cái này không phải là gậy gộc, mà là gậy thịt lớn! - Tướng quân không thềm nghe, tiếp tục chọc vào điểm mẫn cảm của nàng.

- Không muốn gậy gộc... cũng không muốn... gậy thịt lớn...! - Hà Bạng vừa dứt lời liền lên đỉnh, xuất ra một lượng lớn âm dịch.

Tướng quân làm Hà Bạng ở tư thế lão hán đẩy xe. Cánh cửa chưa cài khóa bị tay Hà Bạng kéo lúc đóng lúc mở, phát ra những tiếng kêu 'két két' liên hồi, giống như sắp bị hỏng đến nơi.

Tư thế này thật sự rất khó chịu. Hà Bạng phải đỡ lấy nửa người trên của mình tựa trên cánh cửa. Tay nàng đã tê dại, không thể giữ vững được lâu, cứ thế theo cánh

hôn mút. Lưỡi của Hà Bạng và tướng quân chơi đùa quấn lấy nhau. Nàng mở mắt nhìn gương mặt kề sát mình trong gang tấc, cảm thấy hoa mắt, chỉ muốn ngủ thiếp đi.

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Hằng

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

– Tiểu dân phụ... – Đột nhiên tướng quân thốt lên.

Hà Bạng rõ ràng đang chìm vào giấc ngủ, lại nghe thấy câu này, hai mắt bừng mở to, cãi lại:

– Sao chàng lại mắng ta?

– Đó không phải là mắng... – Đây là thú vui khuê phòng thôi mà.

– Ta không phải nữ nhân xấu! – Hà Bạng nhăm mắt lại.

– Ủ, nàng không phải nữ nhân xấu.

Tướng quân nhìn nàng ngủ, kéo tay nhỏ bé của nàng phủ lên gậy thịt còn hơn nhốt nước của mình. Bàn tay to điều khiển bàn tay nhỏ di động, cho đến lúc chất lỏng trắng đục phun lên tà áo hồng hồng...

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Chương 8: Quyết định của Hà Bạng

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

- *Tại sao ta ra máu lại không chết? - Hà Bạng tức giận, tất cả mọi người đều nói ra máu sẽ chết, tướng quân lại nói không chết! Chẳng lẽ các binh sĩ kia lừa nàng?!*

Hà Bạng giãy giụa trong lòng tướng quân, dưới thân lại trào ra một chất dịch, nàng nhanh chóng thoát lên:

- *Lại chảy ra rồi.*

Tướng quân bước nhanh hơn.

Hà Bạng bị lừa trở về hình người, tình hình trong doanh trại lại bắt đầu náo nhiệt. May mà biên cương lúc này bình an.

- *Tướng quân, nghe nói ngài nuôi một con trai. Có thể cho tiểu nhân xem được không? Trước đây ở kinh thành, tiểu nhân từng mua một con trai rất to, ai ngờ hai lần định nấu nó lại không thành. Gần*

đây nghe các huynh đệ nói tướng quân có nuôi một con trai, lại rất giống con trai mà tiểu nhân mua, nên muốn xin tướng quân cho nhìn qua.

Trong quân trường, Hà Bạng ngồi một bên cầm bút vẽ lung tung. Tướng quân ngồi trên bàn nhìn xuống tên tiểu binh đang quỳ dưới đất.

Tướng quân nhớ tiểu binh này là người của nhà bếp. Sao ngay cả một binh lính quèn cũng biết hắn đang nuôi một con trai vậy? Hắn nhìn về phía Hà Bạng, nàng đang phóng bút lông vào trong chậu sứ, mực đọng vào nước, lập tức tan ra.

Chậu sứ nuôi trai lại bị nàng xem như dụng cụ rửa bút, mà giờ Hà Bạng đã biến thành người, làm sao cho tiểu binh này xem được đây.

Tướng quân đang định nói chuyện, nào ngờ Hà Bạng đã bỏ bút xuống, đi thẳng tới trước mặt tiểu binh.

Tiểu binh không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhìn Hà Bạng xinh đẹp động lòng người càng đến gần mình, bất giác thối lui một bước. Hà Bạng mất hứng, ta đã đến cho người nhìn đây, người còn muốn gì nữa:

- Không phải người muốn xem con trai của tướng quân sao? Ta đây chính là... - Con trai sông được tướng quân nuôi.

Tướng quân nghe nửa câu đầu liền biết nửa câu sau nàng muốn nói gì, nhanh chóng bay đến bịt miệng nàng lại, sau đó nói với tiểu binh đang bị dọa sợ:

- Ta đã ăn nó rồi.

- Ăn sông sao ạ?

Tiểu binh giật mình, nhà bếp có nhận được con trai nào để nấu đâu!

Tướng quân gật đầu, Hà Bạng vùng vẫy ươm ươm mấy tiếng. Tiểu binh thấy tình huống bất thường, lập tức lui ra ngoài.

- Sao lại bịt miệng ta? Hắn đến là đòi xem ta mà!! - Hà Bạng vẫn chưa hiểu được tình hình hiện tại.

Tướng quân bắt đặc đi lặc đầu:

- Bana nhi nước, nana ... thân nhân của nana không

...bằng râu ngựa, nhưng...
bao giờ được nói cho người ngoài biết. Nếu không bọn họ sẽ coi nàng như yêu quái, bắt lại sau đó thiêu chết nàng!

- !!!

Hà Bạng trợn mắt. Tướng quân đưa ngón tay lên miệng ra dấu “Suyt!!” Hà Bạng gật đầu lia lia, cũng làm động tác giống tướng quân.

- Chuyên này chỉ có trời biết, đất biết, nàng biết, ta biết. Sau này nàng đừng biến về nguyên hình nữa.

Hà Bạng liên tục gật đầu.

Thế là Hà Bạng chỉ còn cách trải qua cuộc sống nhàm chán ở Bắc Trường Thành. Ban ngày ngủ đủ giấc, dậy thì vẽ tranh, buổi tối lại bị tướng quân “ăn sống”...

Ngày qua ngày, cuối cùng cũng đến cuối năm, thời điểm phải về kinh.

Hà Bạng ngồi ở trong xe ngựa, nàng rất cao hứng,

vén rèm lên thưởng thức non sông tươi đẹp,
miệng ăn điểm tâm, còn gì thích bằng.

Bỗng nhiên, đi qua một rừng đào. Hoa đào mới hé
nở, chưa nở rộ hẳn. Tướng quân ngồi trên ngựa
thò tay hái xuống một nhành hoa, rồi thả ngựa đi
chậm lại song song với xe ngựa.

Hà Bạng nhìn trong tay tướng quân cầm nhành hoa
đào, thò tay ra định đòi:

- Tướng quân...

Nhưng nàng còn chưa dứt lời tướng quân đã bỏ
nhành hoa vào trong tay nàng. Hắn hái là vốn để cho
nàng chơi đùa.

Nàng cầm nhành hoa đào, nở nụ cười, trong mắt
cũng phản phát hình bóng của hoa đào đang nở.

Trên con đường trở về, hoàng hôn đang buông dần,
một nam nhân cao lớn mặc áo giáp, nhìn cô nương
trong xe ngựa mỉm cười. Một tướng quân lạnh
lùng thì ra cũng có thể dịu dàng như vậy.

Đại đội người ngựa đi đến một con sông nhỏ
ngoài ngoài ô, dừng lại nghỉ ngơi. Hà Bạng

xuống xe ngựa, liếc mắt một cái liền nhận ra đây chính là nơi nàng đã sống mấy ngàn năm, nháy mắt hưng phấn vô cùng. Nếu như không phải trời đang rét lạnh, nhất định nàng sẽ nhảy xuống sông bơi lội thỏa thích.

- Nơi này chính là nhà của ta! - Hà Bang tự hào.

Tướng quân và Hà Bang sóng vai đứng ở bên dòng sông, nghe nàng nói câu này liền hỏi:

- Nàng vẫn muốn làm con trai, trở về sống ở sông này sao.

Hà Bang nhìn về phía tướng quân, ánh mắt tròn xoe:

- Ta còn phải về nhà ăn tết với chàng. - Nghe nói tết đến có rất nhiều món ăn ngon, còn có thể ra đường vui chơi.

- Vậy hết tết có về lại nhà không?

Hà Bang chủ động ôm lấy cánh tay tướng quân, đưa vào tay hắn:

- Giờ ta đã là người, đương nhiên là ở cùng với chàng rồi.

Tướng quân cũng không vì xung quanh có nhiều binh lính mà hát Hà Bạng ra, giọng nói của hắn vui vẻ:

- Là ai không vui một chút liền đòi biến về nguyên hình?

Hà Bạng biết mình đuối lý, đành làm nũng:

- Tướng quân~, cho dù ta biến về thành con trai cũng nhất định sẽ ở trong chậu nước của chàng.

- Hừm... thật chứ?

- Thật mà.

Nàng quyết đi theo tướng quân. Hà Bạng vốn không có dã tâm. Nơi nào là nhà nhà của nàng? Phủ tướng quân ư?

Không! Nơi nào có tướng quân nơi đó là nhà của nàng.

cungquanghang.com

Tướng quân ở kinh thành đã ba tháng, nay

Nhưng mà ở những nơi thiếu nước thế này, làm sao Hà Bạng có thể chịu nổi. Hà Bạng rất khó chịu! Nàng muốn tắm mình trong chậu nước, không muốn gặm cát đầu.

- Vô cớ hồi kinh sẽ bị rơi đầu đó.

- Vậy rốt cuộc khi nào mới có thể trở về?

Đến tận mùa xuân năm sau? Mỗi ngày Hà Bang đều phải nhìn mấy đôi cát vàng che đầy trời kia sao? Hà Bang tức giận!

Sau khi tướng quân trở về từ quân doanh, tìm xung quanh không thấy Hà Bạng đâu, chỉ thấy một cái chậu nhỏ bên cạnh giường, hẩn đi qua đó, thấy trong chậu có một con trai màu trắng muốt, đang phun bong bóng.

Sáng hôm sau, trong lều trại quân, đám binh sĩ ai nấy đều nhìn thấy một thứ vốn hoàn toàn không thể xuất hiện ở biên cương: Con trai sông. Bọn họ tò mò nhìn nhau, không dám hỏi.

một đám nam nhân bàn bạc quân vụ, tiểu Hà Bạng nằm trong chậu nghe không hiểu. Giọng nói của mấy người đàn ông này nghe thật khó ưa. Hà Bạng bắt giờ thói đùa dai, nằng mồm vô ra, thấy tướng quân ngồi sau bàn, không chút do dự phun nước lên mặt của tướng quân.

Tướng quân bất ngờ không kịp đề phòng, chỉ có thể nhắm mắt lại.

- Tướng quân... – một tướng sĩ kêu lên, định đem chậu Hà Bạng đi.

Tướng quân chùi nước trên mặt, ngăn không cho tướng sĩ kia tiến đến gần:

- không sao, nói tiếp đi.

Ngày thứ ba, ngày thứ tư... Hà Bạng vẫn được đặt trong lều trại quân, không hề bị nấu vì dám bắt kính với tướng quân.

Các tướng sĩ cảm thấy kì quặc, tướng quân dạo này có vẻ kiên nhẫn nhỉ, còn rảnh rỗi nuôi một con thú cưng. Nếu chỉ là một con trai bất động nuôi để ngắm thì không sao, đằng này nó lúc nào cũng phun bong bóng. Đây là vật cưng mà một nam nhân đỉnh thiên lập địa thích nuôi sao? Hơn nữa, tướng quân còn có thể mỗi ngày đích thân thay nước cho con trai kia, chà rửa vỏ cho nó, còn có khi nhìn nó đăm đăm nữa...

Tướng quân của họ đây sao? Còn cô nương lúc trước đi theo tướng quân đâu saokhông thấy? đã biến mất nhiều ngày rồi...

một đêm nọ, sau khi tự mình dùng tay giải quyết xong, tướng quân nhìn con trai nhỏ trong chậu sứ, có chút muốn nằng.

- Bạng nhi, biến lại thành người đi được không? – Tướng quân duỗi ngón tay sờ sờ trên vỏ trai trơn tuột.

Hà Bạng phun bong bóng, ý bảo: không!

- Nàng không muốn ăn thịt sao?

Hà Bạng phun bong bóng, ý bảo: không! Thịt nơi này không cứng thì khô, nàng khôngthèm ăn!

Tướng quân nghĩ ngợi, rồi thở dài:

- thật là, nơi này là nội lục, không thể tìm thấy những loại động vật giống như trong kinh thành. Các tướng sĩ mỗi ngày nhìn thấy nàng đều thèm ăn vô cùng. Bọn họ muốn ta nấu nàng thành canh trai, cháo trai tươi, còn có... thịt trai chưng cất... – Tướng quân nhìn cái vỏ khép chặt, tiếp tục nói. – Nàng có biết món thịt trai chưng cất không? Đó là cách làm đặc biệt ở đây, đào một hố cát, sau đó cho con trai vào trong hố, lấp cát lại, kể đến đốt lửa...

Hà Bạng nhỏ nghe xong thì luống cuống... Định nấu nàng?! Thịt trai chưng cất? Như thế nàng không bị chết ngạt cũng bị chết vì nóng!! Hà Bạng mở vò kẹp chặt ngón tay tướng quân, sau đó tập trung ý niệm để biến thành người.

Nháy mắt, Hà Bạng trở lại hình người, đôi tay chống nạnh chỉ tướng quân nói:

- không còn thịt trai rồi, không thể nấu!!

Nhìn Hà Bạng thân mình đầy nước trơn bóng xuất hiện trước mắt, tướng quân hài lòng mỉm cười, hần nhanh chóng bị thân thể Hà Bạng hấp dẫn.

Đôi gò bồng đảo căng tròn, chiếc eo thon nhỏ, gò đôi nhỏ bên dưới trắng hồng, hần nhìn chăm chăm thân thể trắng như tuyết của Hà Bạng, tròn mắt tóe lửa, dục vọng vừa giải quyết xong lại lập tức ngóc đầu, nhát trụ kinh thiên.

Hà Bạng sớm đã hiểu rõ khi cây gậy kia ngẩng cao đầu, vron tư thế oai hùng lên thì sẽ ra tay “day dỗ” nàng, vừa thấy gậy thịt của tướng quân tràn đầy ý chí chiến đấu, nàng lập tức lùi lại một bước. Còn chưa kịp nói “không được lại đây!”, nàng đã bị tướng quân kéo vào trong lòng, chặn miệng lại.

Hà Bạng nhỏ xinh động lòng người, lực tay của tướng quân cũng mạnh mẽ vô cùng, hần dễ dàng ôm lấy mông nàng, nhấc bổng nàng lên, khiến đôi chân nàng cách xa mặt đất, cạ cạ côn thịt của mình vào đóa hoa kiều diễm kia, chỉ chốc lát sau, mặt hoa liền chảy ra, dính dính vào gậy thịt.

Tướng quân cứ thế nâng Hà Bạng, há miệng ngậm quả mật đào, gặm cắn có chút thô bạo. Tay Hà Bạng đẩy lồng ngực rắn chắc của tướng quân ra, kết quả càng đẩy càng bị kéo căng, ngực nàng bị tướng quân cắn lấy không chịu rời. Nàng cảm thấy đau nhói, đành phải thu ngắn khoảng cách, nép sát lại gần miệng hần, không khác nào dâng bầu ngực sữa của mình cho hần.

Lúc tướng quân buông ra, đỉnh quả mật đào đã bị hần mút đến ướt đầm. Tướng quân ôm Hà Bạng ngồi lên giường, để hai chân nàng mở lớn, đùi kẹp ngay hai bên hông mình, đầu gối nàng tựa lên mặt giường. Gậy thịt kia vẫn đang dán vào hoa huyết của nàng, tướng quân thoáng nâng mông nàng lên, điều chỉnh góc độ, sau đó kéo nàng xuống.

- Ừm~...

đã mấy ngày Hà Bạng không có làm, tiểu huyết co lại như cũ, đột nhiên bị hần tiến vào cảm thấy có chút đau. Nhưng sau khi gậy gộc kia cắm rút một vài cái thì cơn đau dần tiêu tan.

Gậy thịt xuyên qua hành lang, đâm thẳng vào cổ tử cung, chôn mình hoàn toàn trong huyết thịt. Bởi tư thế ngồi trên, hấn vào người nàng càng sâu, đến mức chỉ còn túi thịt bên ngoài.

- Ừm... Sâu quá... – Hà Bạng chống vai tướng quân muốn đứng lên, lại bị tướng quân ấn xuống, hoa huyết vừa nhả còn thịt được một đoạn lại nuốt trở về.

- Nàng động đi. – Tướng quân cắn quả đào ngon trước mắt, nói với nàng.

Hà Bạng còn chưa được thăng hoa, bây giờ bảo nàng động tất nhiên là nàng đồng ý. Tuy rằng nàng nói quá sâu, nhưng khi nàng tự di chuyển hông tự mình hưởng thụ, cũng nhiều lần nuốt trọn gậy thịt của tướng quân đến lút cán. Nàng cảm nhận được sự sung sướng khi cái miệng nhỏ lần lần bị xỏ xuyên. Khoái cảm tích lũy chồng chất, nàng nhanh chóng lên đỉnh, hoa huyết xuất đầy mật dịch. Nhưng lúc này Hà Bạng không còn nhúc nhích nổi nữa, gậy thịt của tướng quân lại đang chôn sâu trong người nàng, khiến chất lỏng kia bị chặn ở bên trong.

Sau khi Hà Bạng hưởng thụ xong thì bắt đầu lười, không muốn nhúc nhích hông nữa, chỉ xoay xoay nhẹ nhẹ để quy đầu của gậy thịt xoay tròn trong tử cung nàng. Tướng quân thấy thế liền đứng lên, bưng lấy cặp mông của Hà Bạng, nâng lên rồi kéo trở về, khiến cho gậy thịt đâm liên tục vào trong huyết thịt.

- Aa... Sắp bay... sắp bay mất!!

- không đâu.

Trò mới này có chút kích thích, Hà Bạng hét lên mỗi lần được nhắc cao, đôi tay ôm lấy cổ tướng quân, đôi chân cũng quẩn lấy hông của hắn.

Hoa huyết đỏ tươi chứa nhiều chất lỏng, từ nơi giao hợp chảy xuống bấp đùi tướng quân, thậm chí còn bị văng ra, bắn tung tóe theo từng động tác. Hà Bạng thở gấp có thể nhìn thấy sương trắng trước mặt, chứng tỏ trời rất rét, nhưng hai người lại vì kích tình thiêu đốt mà không cảm thấy lạnh.

Tướng quân ôm Hà Bạng đi một vòng trong lều, cuối cùng trở lại giường, Hà Bạng lại lên đỉnh một lần nữa, tướng quân cũng thỏa mãn bắn ra, rót đầy hoa huyết.

“Học học học.” Trong không khí chỉ còn tiếng thở dốc.

Hà Bạng nằm trên giường, hai tay dang rộng, miệng nhỏ hé mở hút lấy không khí. Tướng quân chống đôi tay rắn chắc hai bên người Hà Bạng, cúi người nhìn nàng, hân hoan thở gấp, tất nhiên là vừa rồi hắn vô cùng sướng khoái.

Tướng quân kéo chiếc chăn dày, đắp lên người Hà Bạng.

- Ta... Ta không muốn... dừng... làm nữa... – Nàng vô cùng mệt mỏi, sau khi cực kì hưng phấn lại mệt mỏi lạ thường.

Tướng quân ừm một tiếng, sau đó lên giường.

Đêm đông rét lạnh, cuối cùng tướng quân cũng được ôm mỹ nhân. Hai người ôm nhau ngủ, vòng tay ấm áp lại thêm một chút dịu dàng, giấc mơ ngọt ngào lại thêm một chút dựa dẫm.

Ngày hôm sau, khi Hà Bạng thức dậy, đột nhiên cảm thấy dưới thân có gì đó trào ra ngoài. Nàng theo thói quen vén chăn xuống giường, kết quả lại nhìn thấy chân mình chảy đầy chất lỏng, nhưng không phải là màu trắng, mà là màu đỏ. Màu đỏ tươi đến chói mắt.

Đây là cái gì?

Đó là máu.

Hà Bạng cố giữ bình tĩnh tìm khăn tay lau sạch sẽ, sau đó cầm khăn tay đi tìm tướng quân. Nàng ném chiếc khăn trước mặt hắn, lên án:

- Là tại chàng đâm ta đến chảy máu!!

Tướng quân nghe thế liền mở chiếc khăn đã bị vo lại thành một cục kia ra, đúng là vết tích của máu.

Hà Bạng nói tiếp:

- Sau này không được đâm chọc người ta nữa, chảy máu sẽ chết người đó!!

Tướng quân nghĩ một chút, biết máu trên chiếc khăn này là cái gì, hân hạnh Hà Bạng đang luyện thoát khí không ngừng đến lều ngủ, vừa đi vừa nói:

- Bên dưới của nàng chảy máu sẽ không chết đâu. Đây chẳng qua là nàng tới kì... Quý tử(*).

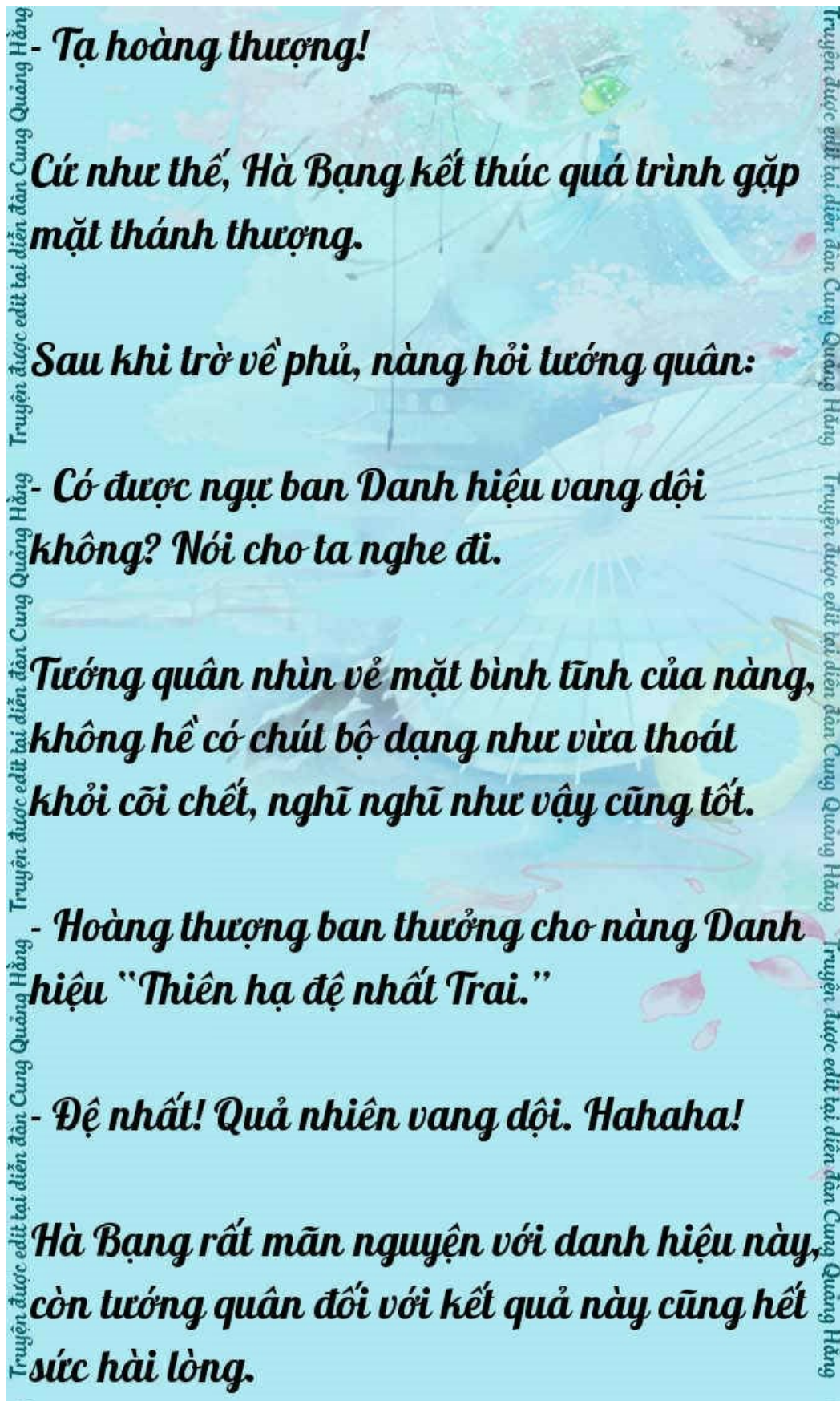
(*) Kinh nguyệt

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Hà Bạng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Phiên ngoại 1: Gặp mặt thánh thượng

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

- Tạ hoàng thượng!

Cứ như thế, Hà Bạng kết thúc quá trình gặp mặt thánh thượng.

Sau khi trở về phủ, nàng hỏi tướng quân:

- Có được ngự ban Danh hiệu vang dội không? Nói cho ta nghe đi.

Tướng quân nhìn vẻ mặt bình tĩnh của nàng, không hề có chút bộ dạng như vừa thoát khỏi cỏi chết, nghu nghu như vậy cũng tốt.

- Hoàng thượng ban thưởng cho nàng Danh hiệu "Thiên hạ đệ nhất Trai."

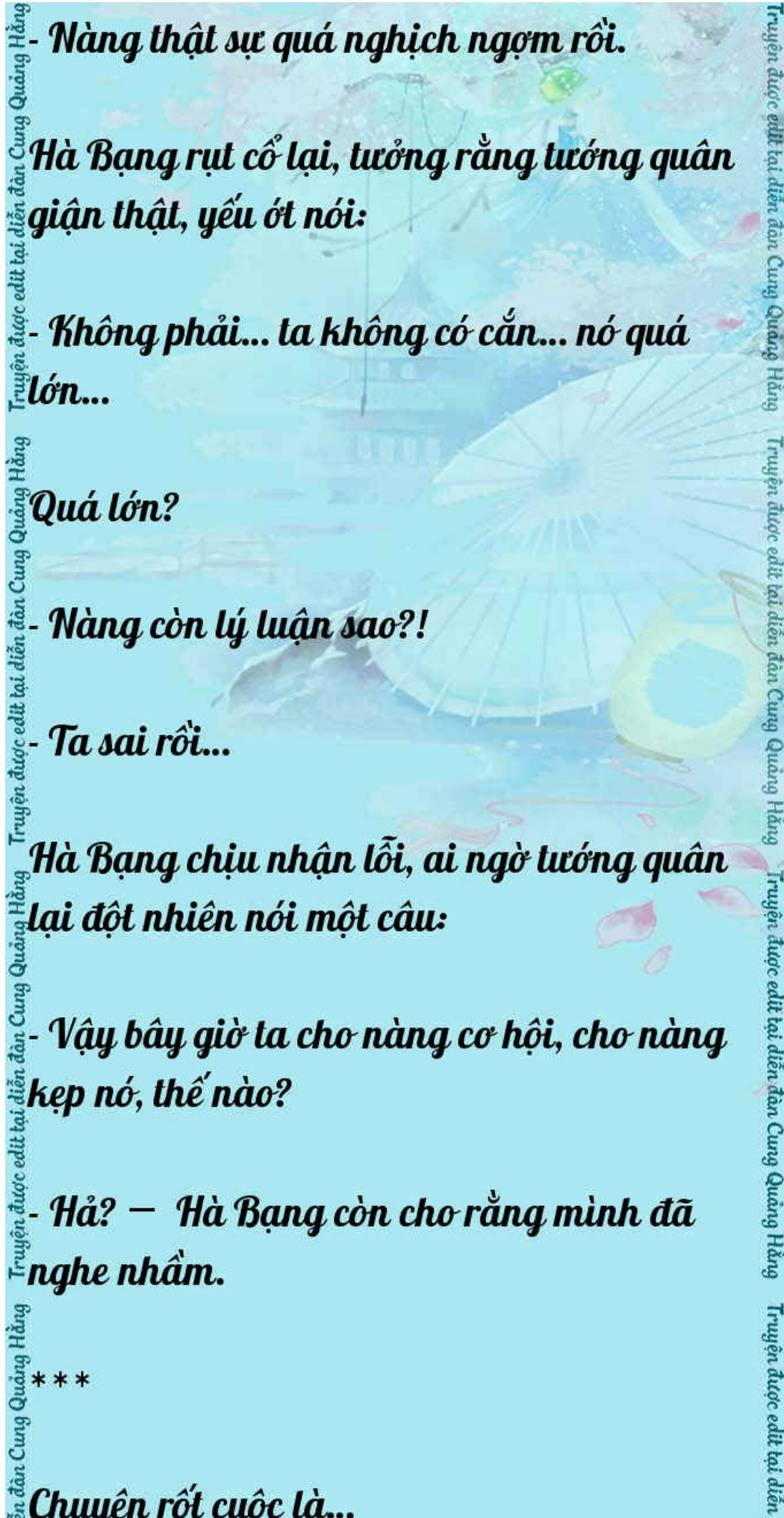
- Đệ nhất! Quả nhiên vang dội. Hahaha!

Hà Bạng rất mãn nguyện với danh hiệu này, còn tướng quân đối với kết quả này cũng hết sức hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Hà Bạng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full(cham)Net.

Chương 10: Phiên ngoại 2: Tri ân phải báo

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

- Nàng thật sự quá nghịch ngợm rồi.

Hà Bạng rút cổ lại, tưởng rằng tướng quân giận thật, yếu ớt nói:

- Không phải... ta không có cần... nó quá lớn...

Quá lớn?

- Nàng còn lý luận sao?!

- Ta sai rồi...

Hà Bạng chịu nhận lỗi, ai ngờ tướng quân lại đột nhiên nói một câu:

- Vậy bây giờ ta cho nàng cơ hội, cho nàng kẹp nó, thế nào?

- Hả? — Hà Bạng còn cho rằng mình đã nghe nhầm.

Chuyên rớt cuôc là...

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Dưới ánh nến mờ tối, nàng ngồi trên đùi tướng quân, đối mặt với gậy gộc mà nàng muốn "ức hiếp".

Nàng thấy cây gậy kia tinh thần hưng phấn, ngẩng cao đầu, trên đỉnh 'trứng gà' còn tiết ra một giọt chất lỏng trong suốt.

Hà Bạng nuốt nước bọt. Làm sao nàng có thể kẹp nó đây? Bây giờ nàng đâu có vỏ trai.

Tay tướng quân mò đến nơi u cốt nhả nhụi của Hà Bạng, tách hai cánh hoa mềm mại ra, một ngón luồn vào trong khe hở:

- Dùng cái này.

Hà Bạng nhìn theo bàn tay hẩn nơi thân thể mình, nghe nói thế liền hiểu ra, vội vàng tránh đi:

- Thế thì ta không thèm kẹp đâu.

Tướng quân nhanh chóng đè vai Hà Bạng lại, ấn nàng ngồi trên đùi mình:

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

- Thua trận thì phải cắt đất đền. Nàng muốn nhận lỗi sao không có thành ý gì hết vậy?!

Ngón tay hấn cách một lớp vài mỏng chậm rãi di chuyển trước cửa huyết, Hà Bạng cảm

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Tướng quân đỡ Hà Bạng chậm rãi bước đi.

- Bạng nhi, bây giờ nàng là người có thai, sau này không thể tùy ý chạy nhảy...

Tướng quân nói một tràn, Hà Bạng lắng nghe xong, thốt lên một câu:

- Đói quá...

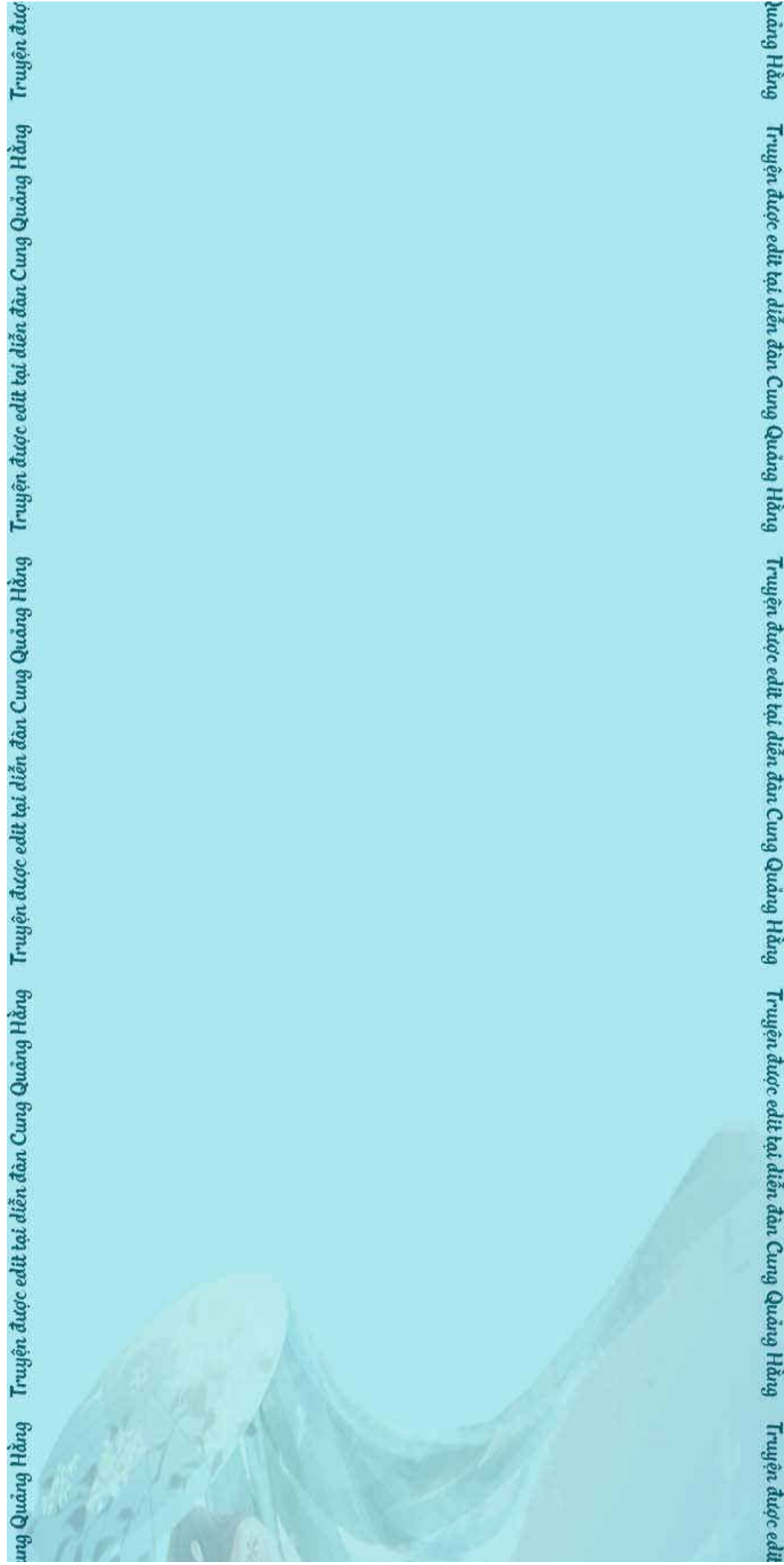
Tướng quân thừa biết Hà Bạng chẳng nghe lọt câu nào, hấn nhìn nàng, cười nói:

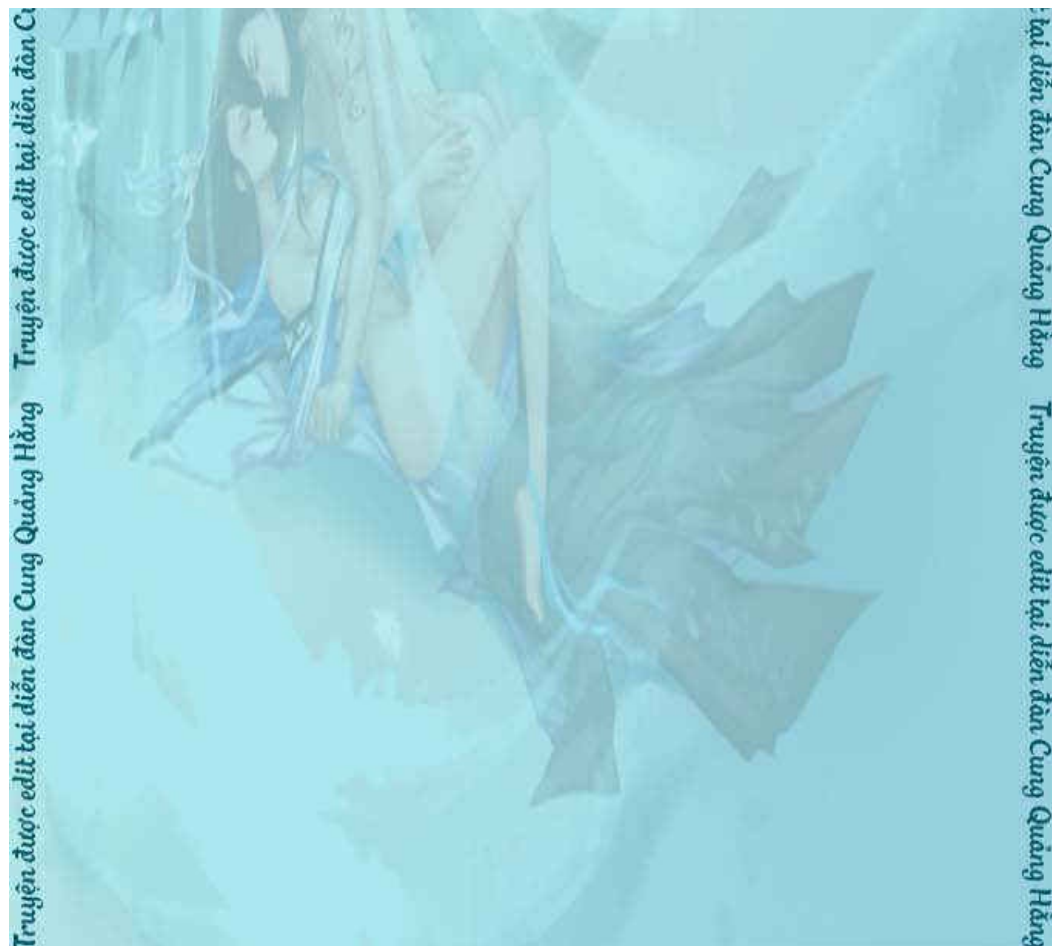
Thôi, chúng ta đi ăn cái gì đi.

Quá tốt! — Hà Bạng hồn nhiên.

--- Hoàn toàn vẫn ---

Truyện được edit tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Hà Bạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.